

3456 G

1917

੩੪੫੬੬
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਦਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੋਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ
ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਉ ਪਾਵਹਿ 'ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ'
ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ (ਸੁਹੀ ਮਃ ੫)

ਸਿੱਖੀ ਵਿਦਯਾ

ਉੱਪਰ ਦਿਲ ਖਿੱਚਵਾਂ ਲੇਖ

ਜੋ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ

ਸੁਪੁਤ੍ਰੀ ਭਾਈਰੂਪਸਿੰਘਜੀ ਡਿਪਟੀ, ਪਿਨਬਨੀ, ਲਾਹੌਰ
ਨੇ

੭ ਅਪਰੈਲ ੧੯੧੭ ਨੂੰ ਦਸਵੀਂ ਸਿੱਖ ਵਿਦਯਕ ਕਾਨਫਰੰਸ
ਵਿਚ ਸੁਨਾਯਾ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਨੇ ਸਲਾਹਿਆ ।

ਭਾਈ ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ, ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਜਤਨ ਨਾਲ
ਲਾਹੌਰ ਮਸ਼ੀਨ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਛਪਯਾ.

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਵਾ ਅਨਜ ਮਿਤ੍ਰ ਵਰਗੇ !

ਆਲਮਗੀਰ, ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ, ਯਾ Universal ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਅਜ ਤਕ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਧਰਮ ਫੈਲਾਵਣ ਦੀ, ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਫੈਲਾਵਣ ਦੀ, ਕੀਤੀ ਹੈ, ਓਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਟਰੈਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ॥

ਜਿਥੇ ਦਾਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਦਾਸ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਇਆ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਨਾ ਲੈਂਦਾ। ਸਜਣ ਜਨ ਟਰੈਕਟ ਮੰਗਵਾਕੇ ਵਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਨਿਰੋਲ ਸਿੱਖੀ ਦਾ, ਵਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀ ਦੇ ਸਚੇ ਗਿਆਨ ਦਾ, ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਾਵਣ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਡੰਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਪਰ ਬਜਵਾਕੇ—‘ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ’ ਬਣਨ ॥

1. English Leaflet Practical Theosophy. ਵਰਤਣ ਵਿਚ ਆਈ ਹੋਈ ਸਿੱਖੀ (ਬਿਆਸਫੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਯਾਯ ਵਾਚੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਆਸ਼ਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਹੈ) ਕਈ ਵਾਰ ਛਪਿਆ 6 p.

2. Practical Theosophy, Victory and Universal love, peace harmony and Unity Movement. A world-wide unifying movement, in English, 21,000

copies printed at Peshawar in 1911.

6 pies.

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਬ, ਅਤੇ
ਭਰਾਵੋ! ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਵਿਦਯਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਸਮਾ-
ਗਮ ਪਰ ਜੋ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ੧੯੧੪ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਇਸ ਸੁਭਾਗ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਕੱਠ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ “ ਸਿੱਖ
ਵਿਦਯਾ” ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨ ਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ
ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਇਤਨਾ ਮਹਾਨ ਅਰ ਅਵੱਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ
ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉਤੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਵਿਚ
ਪੜ੍ਹਨੇ ਯੋਗ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ
ਕਰਨਾ ਉੱਕਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਇਹ ਜਰੂਰੀ
ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਮਜ਼ਮੂਨ ਉਤੇ ਹੀ ਕੁਛ ਬਿਨੈ
ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਧਰੇ
ਭੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਮਾਗਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੀ
‘ਕਾਨਫਰੰਸ’ ਆਪਣੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਚ ਇਕ
ਖਾਲਸਾ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪੈਦਾ ਵੱਡ ਆਈ।
ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ੧੯੧੫ ਤੇ ੧੯੧੬ ਤੇ ਸਮਾਗਮਾਂ
ਤੇ ਉਪਰੰਦ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਤੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ
ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰੰਤੂ ਫਿਰ ਭੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ

ਆਪਣੀ ਇਸ ਅਦੁਤੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨਾਲ ਇਤਨਾ ਰੂਪ
ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਹੈ ਕਿ (ਬਾਵਜੂਦ ਚੰਦ ਏਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰ
ਰੋਸੀ ਪੁਰਖਾਂ ਵਲੋਂ ਕਈ ਟੁਕਾਵਟਾਂ ਅਰ ਐਕੜਾਂ ਪਾਣ ਦੇ
ਭੀ ਕੌਮ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਵਣ
ਅਥਵਾ ਇਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਟੁਕਾਵਟਾਂ ਪਾਣ ਦੀ
ਹਰਗਿਜ਼ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ॥

ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਕਿ ਕਈ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਅਰ
ਸੱਚੀ ਨੀਯਤ ਵਾਲੇ ਭਰਾ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਈ ਇਕ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਏ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ, honest difference of
opinion ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਐਸੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ
ਰਾਇ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਅਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੇਦਰਤਾ ਅਰ ਜਥੇ
ਬੰਦੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਭ੍ਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ
ਤੇ ਬੈਠਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤਾਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ
ਜਿੱਤ ਲੈਣ। ਇਹ ਅਸੂਲ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿ ਜਦ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਖਿਆਲ ਬਹੁ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤ
ਉਲਟਾ ਵੇਰ ਵਿਰੋਧ ਵਧਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਥੇ
ਬੰਦੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾਈ ਜਾਏ ॥

ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਅਰ ਵਿਦਵਾਨ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ
ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਇ ਦਾ ਅਸਰ ਥੋੜਾ ਅਥਵਾ ਘੱਟ
ਹੈ, ਤਾਂ ਐਸੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ 'ਜਥੇ ਬੰਦੀ' ਤੋਂ ਕਦੇ ਭੀ
ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੇ। ਬਲਕਿ ਸਰਗਰਮੀ ਅਰ ਉਦਮ ਨਾਲ
ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ
ਰਾਇ (majority) ਮੈਜਾਰਟੀ ਅਥਵਾ ਬਹੁਤ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ

ਕਦਰ ਦੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਤੱਕੀ ਜਾਣ ਲਗ ਪਵੇ ਅਰ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ “ਰਾਇ ਭੇਦ” ਰਖਦੇ ਸਨ।
ਮੈਂ ਖਿਆਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੋ ਤਰੀਕਾ ਸਿੱਖ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਖਿਆਰੀ ਵਿਦਯਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਯਾਰਨ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਅਸੰਗਤਾ ਯਾ ਜੁਏਈਗੀ
ਅਖਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਣੀ ਅਥਵਾ ਇਸਦੀ ਅਵਸ਼ਕਤਾ, ਗੌਰ-
ਵਤਾ ਵਾ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਣਾ ਗੋਯਾ ਆਪਣੀ ਪੈਰੀਂ ਆਪ
ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਣਾ ਹੈ ॥

ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਸਚੇ ਅਰ ਸੁਭ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ
ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜਗਾ ਦੇਣ ਗੇ
ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਏਹ ਪਯਾਰੀ ਕਾਨ-
ਫਰੰਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ
ਬਣ ਜਾਏਗੀ ਅਰ ਇਸਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ ਪੰਜਾਬ ਅਰ
ਆਂਢ ਗ੍ਰਾਂਢ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਰੂਰੀ ਵਿਦਯਕ ਮੰਟਰਾਂ ਵਿਚ
ਕਾਲਜ ਆਪਣੀ ਯਾਦਗਾਰ ਪਿਛੇ ਛੱਡ ਜਾਇਆ ਕਰੇਗੀ॥

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਦਾ” ਵਿਚ
ਸੁਭੇ ਸਿੱਧ ਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਉ, ਕੇਵਲ ਲੋੜ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਹਿਲਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖ
ਸਿਪਿਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰੀਟ। ਜਿਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਐਡ
ਟੈਂਸ (ਲੇਖ) ਵਿਚ ਥੋੜਾਕੁ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ। ਉਸ ਲੇਖ
ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਿੱਖੀ ਦੇ “ਕੁਰਬਾਨੀ” ਤਿਆਗ, ਆਪਾ ਵਾਰਨ,
ਲੋਰ ਤਨ, ਮਨ, ਸਾਕ, ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸਦਕਾ ਕਰਨੇ, ਅਰ ਉਸਦੀ ਅਮਾਨਤ ਸਮਝਣੇ
 ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਉਤੇ ਖਾਸ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਥਨ ਕੀਤਾ
 ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖ ਇਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਹੱਛੀਤਰਾਂ ਅਨੁਭਵ
 ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਅਮਾਨਤਦਾਰ ਹੀ ਹਾਂ, ਫਿਰ
 ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਮਾਨਤ
 ਸਾਡੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਮ-
 ਨਤ ਵਿਚ ਖਿਆਨਤ ਨਦੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ॥

੨—ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਕ
 ਬੜੇ ਸਾਦਾ ਪਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਸੂਲ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ'
 ਅਰਥਾਤ 'ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੈ' ਵਲ ਦਿਲਾਣਾ
 ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬੜੇ ਉਚੇ ਆਸ਼ੇ ਅਰ ਆਦਰ
 ਜਨਕ ਹਨ ਅਰ ਕਪਟ ਫਲ ਦੇਹ ਅਧਯਾਸ ਦੀ ਤਿਠਨ
 ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਬੁਧੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗਬਲੱਗ ਨਿਰੋਲ ਸੁਫ ਨਿਸ
 ਕਪਟ ਅਰ ਸੱਚੀ ਬੁਧੀ ਮੱਤਾ ਵਿਖੇ ਲੁਖਾਲਬ ਪੂਰਨ ਹਨ
 ਅਸਾਡੇ ਹਿੰਦੂ ਭਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ੩੩ ਕੋੜ ਦੇਵੀ
 ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਅਨਗਿਣਤ ਰਿਖੀਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਦੇ ਉਪਾਸਕ
 ਹਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਤੌਰ ਪਰ ਅਪਣਾ ਨਾਮ
 ਮੁਖਣੇ ਅਰਥ ਦੇ ਨਬੀ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ
 ਹਨ, ਅਰ ਈਸਾਈ ਭਰਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾਮਸੀਹ
 ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਈਸਾਈ ਸਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਧੀ ਅਰ ਪਾਰਸੀ
 ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਬਰ ਬੁਧ ਅਰ (ਜ਼ਰਦੁਸਤ) ਦੇ ਨਾਮ
 ਨਾਲ ਪੁਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਖਾਲਸਾ' ਹਾਂ, ਅਰ ਇਸੀ ਖਾਰਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਕਾਲਪੁਰ

ਅਰਥੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਹੱਛੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਧਰਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਸੂਲ ਲਗ ਭਗ ਇਕੋ ਜੈਸੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਚੂੰਕਿ ਅਸੀਂ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਾਂ” ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤਨ ਸਰਾਈ, ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ, ਅਰ ਉਚ ਆਦਰਸ਼ ਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋਈਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਕੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ ॥

ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਿਫ਼ਟੀ ਮਾਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੈਸਾ ਹੀ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹਮੰਡ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਤਨੇ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਧਰਮ, ਉਸਦੀ ਕੌਮ, ਉਸਦਾ ਦੇਸ ਅਥਵਾ ਉਸਦਾ ਦੀਪ, ਖੰਡ (ਬ੍ਰਿਅੰਜਮ) ਹੀ ਨਵੇਕਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇਹ ਦਮ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਬੋਧੀ, ਈਸਾਈ, ਪਾਰਸੀ ਵਾ ਬਹਾਈ, ਆਰਯਾ ਸਮਾਜੀ ਜਾਂ ਸਨਾਤਨੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਸਾਡੇ ਕਈ ਭਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ?

ਅਸੀਂ ਚੂੰਕਿ “ਉਸਦੇ ਹਾਂ” ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਾਇ

ਉਸਦੇ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਅਰ

ਅਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਇਕੋ ਹਨ ਅਰ ਸਭ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਯਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਰਥਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਤ, ਮਹਸ਼ਬ, ਦੇਸ, ਚੰਗੇ ਭੈਣ ਭੇਦ ਤੋਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ॥

ਇਹ ਇਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਖ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਸਭ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜਰਣਾ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਸਾਡੇ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀਆਂ (ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਭਾਵਾਂ) ਸਟਾਫ (ਅਧਯਾਪਕਾਂ) ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਿਖ ਆਸ਼ੂਮਾਂ ਤੇ ਵਿਦਯਕ ਦਰਸਗਾਹਾਂ ਦੇ ਦਰ ਖਟਖਟਾਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਕ ਉੱਨਤੀ ਅਰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰਕ ਵਿਦਯਾ ਦਾਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਥੋ ਸਾਥ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਉੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸਿੱਖੀ ਧਰਮ ਇਕ 'ਆਲਮਗੀਰ ਧਰਮ' ਹੈ ॥

੩—ਸਿੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੱਚੀ, ਸੁੱਚੀ ਤੇ ਉੱਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਸੁਭ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੜੀ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਅਰ ਪ੍ਰਭਤਾ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭੀ ਸਚਿਆਰ ਸਦੀਵੀ ਆਤਮਕ ਉੱਨਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ॥

ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ
 ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ
 ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਸਭ ਭਰਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੂ ਹੋ ਵਰਨਣ
 ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ
 ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸਰਿਆਈ ਨੂੰ ਸਭ ਸੁਭ ਕਰਨਾਂ
 ਦਾ ਸਿਰਤਾਜ ਗੁਣ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ਜੈਸਾਕਿ—
 ‘ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚ ਆਚਾਰੁ’ ॥ (ਸਿਰੀਗਾਗਮ:੧)
 ਗੁਰਵਾਕ ਹੈ। ਸਦ ਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੇਠਲੇ
 ਦਰਜੇ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਰਿਆਈ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਣ ਨੂੰ
 ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਧਰਮ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ
 ਭੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਭੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ
 ਆਪ ਨਾਲ, ਆਂਢ ਗੁਆਂਢ ਨਾਲ, ਵਾ ਆਪਣੀ
 ਨਿਆਇਕਾਰੀ ਸਫਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੱਤ ਅਥਵਾ ਝੂਠ
 ਪ੍ਰਤਪਾਦਕ ਨਾ ਹੋਵੀਏ ॥

੪—ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਓਦੋਂ ਝੂਠੇ ਹੁੰਦੇ
 ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਛਿਨ ਭੰਗਰ ਅਰ ਨਾਸਵੰਤ ਨਫਸਾਨੀ
 ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਚੀ ਉੱਨਤੀ
 ਅਰ ਸਚੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਅਨਭਵ
 ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ॥

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਨ ਬੁਧੀ ਦੀਆਂ ਨਖਿਧ ਇਛਾਵਾਂ ਦੀ
 ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਹਿਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਭੀ
 ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ
 ਕੇ ਯੋਗ ਅਥਵਾ ਅਯੋਗ, ਭਲੇ ਅਥਵਾ ਮੰਦੇ, ਚੰਗੇ

ਦੁਆਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਇਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਧੁਨਿ ਵਿਚ ਲਗੇ
 ਰਹੀਏ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਓਹ ਮਾਇਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰਨੀ
 ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ
 ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਅਥਵਾ ਐਸ ਅਸਰਤ (ਮਨ ਭਾਉ'ਦੇ ਭੋਗ)
 ਕਰੀਏ, ਅਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕੀੜੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ
 ਤੋਂ ਕੁਚ ਕਰ ਜਾਈਏ ॥

ਅਸੀਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਅਥਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ
 ਨਾਲ ਵਾਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਓਦੋਂ ਝੁਠੇ ਹੋਂਦੇ ਹਾਂ
 ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਦਯਕ ਤਰੱਕੀ ਅਥਵਾ
 ਚਤੁਰ ਬੁਧੀ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਧਿਰ ਅਰ ਛਲ ਛਿਦ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ
 ਤੋਂ ਮਾਇਆ ਖੱਸਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਔਗਣ
 ਕੁਝ ਚਿਰ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਇਤਨੇ ਘਰ ਕਰ ਗਏ ਹਨ ਕਿ
 ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ
 ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਂਡ ਭਾਂਡ ਅਰ ਤਰਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ
 ਸ਼ਾਦੀਕ ਖਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਹਦੇ ਨਕਾ ਨਕ ਭਰ ਭਰ ਅਰ
 ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਹੋਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਫਸਾਨੀ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ
 ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਗ ਲਗਾ ਤਾਰ
 ਦੁਖਾਂ ਅਰ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ
 ਪਰ ਧਨ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਛਕਨ ਦੇ
 ਪਦਾਰਥ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋਏ ਨਾਲ ਹੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ
 ਸਹੇੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਹਦੇ
 ਨਕਾ ਨਕ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਕੁਰਤਵਾਂ ਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਦੁਖ ਤੇ ਦਰਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਅਰ ਕੁਰਲਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਹਕੀਮਾਂ ਅਰ ਵੈਦਾਂ ਅਰ ਕਈ ਵੇਰ ਠੱਗਾਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੌਲਤ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੰਧਾ ਧੁੰਧ ਕਰਨੀ ਅਰ ਕੁਲੁਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਹੜੇ ਅਥਵਾ ਬਹੁਤੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛੋਂ ਮੰਜੇ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਉਸ ਅਮੋਲਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ॥

੫—ਕੀ ਏਹ ਅਚੰਭੇ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤ-ਵਰਥ ਜੈਸੀ ਰੂਹਾਨੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਇਕ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਅਰ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹ ਪੈਦਾ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਨਿਰੰਕਾਰ, ਰੂਹ ਅਰ ਧਾਰਮਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਨੁਖਾਂ ਵਿਖੇ ਭਰੋਸਾ ਅਰ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਫਜ਼ੂਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਅਕਸਮਾਤ ਮੇਲ ਹੋਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬੋਹੜੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਹਾਂ ਅਰ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਗਿਆ ਤਾਂ ਬੱਸ ਸਾਡੀ ਹਸਤੀ ਫਿਰ ਸਦਾ ਲਈ ਨੇਸਤੋ ਨਾਬੂਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ॥

ਦੁਗਰਜ਼ ਲੋਗ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੰਪਰ ਬਾਜੀ ਨਾਲ
ਲੁਟਣਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾਂ ਮਜ਼ਹਬ ਅਰ
ਧਾਰਮਕ ਅਸੂਲ ਸਮਝ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਨੁਕ-
ਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਕੇ ਬਹਾਰਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਰ ਆਪਣੇ ਹੋਰ
ਅਨਭੋਲ ਅਰ ਸਿਧੇ ਸਾਧੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਲ ਛਲ ਨਾਲ
ਠਗ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਟਹ ਟਹ ਹਸਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸੁਭਾਵ
ਨਾਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵਾਸਬੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਤਰਾਂ ਉੱਲੂ
ਅਰ ਚਮਗਿੱਦੜ ਦੇ ਭਾਣੇ ਸੂਰਜ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ,
ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਲੋਗ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਪਰੀ ਪੂਰਨ ਅਕਾਲ
ਪੁਰਖ ਦੀ ਹਸਤੀ ਵਲੋਂ ਹੀ ਨਮੁਕਰ ਹਨ, ਫਿਰ ਡਰ
ਕੀਹਦਾ? ਜੋ ਮੌਜ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਕੀ ਆਖੋਗੇ ਜੋ ਨਾਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ ਭੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੀ ਅਜੇ ਤਕ ਸੱਚੇ, ਵਿਆਨਤਦਾਰ,
ਅਰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕਹਿਲਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਝੂਠਾ ਦਾਵਾ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਹੀ
ਫੁੱਲ, ਨਿਕੰਮਾ ਅਰ ਭੁੱਢਾ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਰਿਹਾ ਹੈ ॥

ਭਲਾ ਸੀ ! ਨਾਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀਹਦਾ ਖੌਫ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਖਰ
ਆਰਠਣ ਰੱਖਣ । ਉੱਤਰ ਦਿਓਗੋ ਕਿ ਪਬਲਕ ਬੁਰਾ ਨਾ
ਕਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਧੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਪਬਲਕ ਪਾਸੋਂ
ਬਚਣ ਦੀ ਤਰਕੀਬ ਉਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ੧੦ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ
ਤਾਮੀਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ
ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਗਿਆਰਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਮੀਲ
ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਬਨਾਵਟੀ ਹੁਕਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ

ਬਨਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰੀ ਜਾਓ ਸਭ ਪਾਪ ਕਰਮ,
ਪਰ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਣ ਦਿਓ, ਅਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਏਹੀ
ਪੱਕੇ ਨਾਸਤਕਾਂ ਅਰ ਮਾਇਆਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਹੈ ॥

੭—ਇਥੋਂ ਤਕ ਸੱਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਰਨਨ
ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੁੱਛ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਕੁਝ
ਕਹਿਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ । ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜ
ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ :—

“ਸੁਚਿ ਹੋਵੇ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ” (ਵਾਰ ਆਸਾ ਮਃ ੧)

ਜਿਸਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸੁਫਤਾ
ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ॥

ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਆਸ
ਪਾਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਸੁੱਛ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਲੋੜੀਏ, ਕਿੰਤੂ
ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਦੇ ਅਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਭੀ
ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਠਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ
ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਭੀਜਾ ਹੋਂਦੇ
ਹਨ ਅਰ ਜਦ ਖਿਆਲ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਅਰ ਸੁਧ ਹੋਣਗੇ
ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕਰਮ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸੁਧੀਨ ਆਪਣੇ
ਵੱਸ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਣਗੇ । ਇਹ ਉੱਤਮ ਅਸੂਲ ਸਭ ਸਿਖ
ਦਰਸਗਾਹਾਂ ਵਿਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ਪਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋਣਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਆਸੂਮਾਂ ਦੇ ਅਧਯਾਪਕਾਂ ਅਰ ਵਿਦਿਆਰ-
ਥੀਆਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਚਿਰ ਬੱਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦ
ਤਕ ਕਿ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸਵਾਸ ਨਿਹਾ-
ਇਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭੈੜੇ, ਗੰਦੇ ਅਰ ਸੁਆਰਥੀ

ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਤ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਕੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਵੇਂ
ਸੁਧ ਅਰ ਉੱਤਮ ਭਾਵ ਜਨਕ ਖਿਆਲਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾ
ਵਿਖੇ ਵਾਸ ਕਰਾਨਾ ਨਿਹਾਇਤ ਸ਼ੁਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ
ਮਨ ਅਤੇ ਖਿਆਲ ਸੁਧ ਹੋਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ
ਬਹੁਤ ਕਠਨ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥

ਉ—ਸੱਚੀ ਤੇ ਸੁਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੰਖੰਧੀ ਕਥਨ ਕਰਕੇ
ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੁਝ ਉੱਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਕਹਿਣਾ
ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਬੜੀ ਹੀ ਨਿਮੂਤਾ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਰ
ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਕੇ ਦਸੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਉੱਚੇ
ਆਦਰਸ਼ ਲੱਭਣੇ ਬੜੇ ਹੀ ਕਠਨ ਹਨ। ਸਿਥੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ
ਦਾ ਇਕ ਬੜਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਇਕ ਭਰੱਕੀ ਦੀ ਧੁਨਿ ਅਤੇ
ਸੁਰਗ ਯਾ ਬਹਿਸਤ ਦੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ ਦਿਨ
ਰਾਤ ਇਕ ਕਰਰਿਹਾ ਹੈ ਅਥਵਾ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਖਿਆਲਾਂ
ਦੇ ਆਦਮੀ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਦਿਲੀ
ਇੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਓਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਹਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਅੰਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਅਤੁਟ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਇਕ ਮਿਕ ਹੋਕੇ
ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯਥਾ ਗੁਰੂ ਵਾਕ :-

“ ਰਾਸ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਰੇ” (ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

“ਦਰ ਵਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ
ਕਿਆ” (ਆਸਾ ਮਃ ੧)

੯—ਕੀ ਕੋਈ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧਕੇ ਉੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਰ ਪੱਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਜ਼ੇ ਬੰਗਾਲੀ ਅਰ ਖਾਹ ਮੁਖਾਹ ਦੇ ਨੁਕਤਾ ਚੀਨ ਭਰਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਰੋਤਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸ ਰੂਹਾਣੀਅਤ ਦਾ ਚਸਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਕਿੰਤੂ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰਕ ਸ਼ਾਨਬਾਨ ਅਰ ਮਾਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ । ਬਾਜ਼ੇ ਅਗਿਆਨ ਵਸ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਹਿਣੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦੇ ਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਸਚੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਹਿਤ ਅਰ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਦੇ ਭੇਦ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲਨ ਹਿਤ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਤਰੀਕੇ ਅਖ-ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਓਹ ਨੀਵੀਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਣਥਾਭ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਨੀਯਤ ਭੀ ਐਸੀ ਵੈਸੀ ਹੋਸੀ ॥

ਓਹ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦੀ ਦੇ ਸੰਘਾਰ ਹਿਤ ਭੀ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ । ਐਸਾ ਕਹਿਣ ਵੇਲੇ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੀ ਆਗਯਾ ਭੀ ਉੱਕੀ ਭੁਲਜਾਂਦੇ ਹਨ
 “ ਪਰੀਤੁਣਾਯ ਸਾਧੁਨਾਂਮ ਵਿਨਾਸ਼ਾਯਚ ਦੁਸਕ੍ਰਿਤਾਮ ।
 ਧਰਮ ਸੰਸਥਾਪਨਾਰਥਾਯ ਸੰਭਵਾਮੀ ਯੁਗੇ ਯੁਗੇ ॥ ”

[ਗੀਤਾ ਅਧਯਾਇ ੪ ਸਲੋਕ ੧]

ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕੇਹੇ ਸੋਹਣੇ ਦਸਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ :

ਵਾਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ -

“ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ ਸੰਤ ਉਥਾਰਨ । ਦੁਸ਼ਟ ਸਬਨ ਕੋ
ਮੂਲ ਉਪਾਰਨ ॥ ਇਹੈ ਕਾਜ ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ । ਸਮਝ
ਲੇਹੁ ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨਮੰ ॥ [ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਧਯਾਇ ੬

ਕੀ ਨੁਕਤਾ ਚੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ
ਅਰ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕ੍ਰਿਬਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ
ਵਧ ਆਣ ਦਾ ਗੁਮਾਨ ਭਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਆਦਾ
ਹਿੰਦੂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ,
ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਓਹ ਕਿਉਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਿਛੋਂ
ਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਓਹਨਾਂ ਹੀ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਰ
ਵਰਤਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ?

੧੦—ਜ਼ੁੱਕ ਮੇਰੇ ਹਿਸੇ ਆਇਆ ਸਮਾਂ ਅਤੀ
ਬੇਹੜਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਯਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ
ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਰ ਉੱਤਮਤਾ ਉੱਤੇ ਬਿਆਦਾ ਕਥਨ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਤਨਾ ਕਹਿਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਉਹ ਮੇਰੀ ਦਰਖਾਸਤ ਇਸ ਭਾਰੀ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਯਾ-
ਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰ ਸਚੀ ਸੁਚੀ ਤੇ ਉੱਚੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਰਹਿਣੀ ਅਰ ਕਰਨੀ ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਸਿਖ ਦਰਸਗਾਹੀ, ਧਾਰਮਕ ਜੱਥਿਆਂ, ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ
ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਵਿਦਯਾ
ਅਰ ਧਰਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਰੀ ਵਿਦਵਾਨ
ਦੁਨੀਆਂ ਚਕਿਤ, ਹੈਰਾਨ, ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ

ਲੌਗ ਤਕ ੨ ਸਲਾਹੁੰਦੇ ੨ ਰਜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ॥

ਹਾਂ ਜੀ, ਅਜ ਕੱਲ ਦੇ ਗਿਰਾਵਟ ਅਰ ਅਧੋਗਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਸੇਵਾ ਅਰ ਧਰਮ ਸ਼ੀਲ ਵਫਾ-ਦਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵਿਚ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ॥

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਥੇ ਹੀ ਭਰਾ ਇਸ ਉੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹੱਲਾ ਮਾਰਕੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਨਿਆਇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਹਾ ਬਲ-ਵਾਨ ਬਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ (ਜਿਸਦੇ ਲਖਸ਼ ਅਸਾਡੇ ਲਖਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ ਪਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ) ਮਨੁੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ॥

ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਖ ਗਿਆਨ ਅਰ ਸਿਖ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਬੋੜੇ ਜਿਹੇ ਜਵਾਹਰ, ਹੀਰੇ ਅਰ ਲਾਲ ਵਹਲਕੇ ਰਖੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਠੀਕ “ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹੁ ਰਭਨ” ਹਨ ॥

ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ! ਜੇ ਕਦੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਅਮੋਲਕ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਦਰ ਅਰ ਕੀਮਤ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਰ ਵੀ ਦੌਲਤ ਮਾਇਆ ਹਕੂਮਤ ਅਤ ਐਸ਼ਾਂ ਤੁਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧਕੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ॥

ਜੇ ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਮੁਲੀ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਝ ਛੱਡੋਗੇ ਤਾਂ ਅਰਰਜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆ
ਦੁਆਲੇ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੁੰਦਿਆਂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ

ਭੁਖੇ ਦੇ ਭੁਖੇ ਅਰ ਕੰਗਾਲ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਅਰ, ਇਸ ਭੈੜੇ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸ਼ੋਕ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦਰ ਮੰਦੀ ਦੀ ਬੁਝ ਵਾ ਜਵਾਹਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਖ ਸੱਕਨ ਦੀ ਅਵਿਦਯਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਆਮ ਦੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਵੇਕ ਬੁਧ ਬਖਸ਼ਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਚਿਆਈ ਅਰ ਖੁਟਿਆਈ, ਮੁੱਛ ਅਰ ਮਲੀਨ, ਸਦੈਵੀ ਅਰ ਨਾਸ਼ਵੰਤ, ਦੁਖਦਾਈ ਅਰ ਸੁਖਦਾਈ, ਆਤਮਾ ਤੇ ਮਾਇਆ, ਸਚ ਅਰ ਸੁਠ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਰ ਮੌਤ, ਆਦਿ ਦਾ ਅੰਤਰਾ ਅਥਵਾ ਭੇਦ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ।

ਯਥਾ ਗੁਰ ਵਾਕ:—

“ਹਾਰ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ
ਈਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥” [ਸੋਰਠਿ ਮ: ਪ

੧੧—ਬੜਾ ਧਨ ਪਾਤੁ ਅਰ ਦੌਲਤ ਮੰਦ ਹੋਨਾ ਹਰ ਮਨੁਖ ਦੇ ਹਿਸੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰ ਨਾ ਹੀ ਹਰ ਇਕ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਸੌਖੀ ਗਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰਕ ਦਫ਼ਾ ਅਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਰ ਵਾਧੇ ਦੀ ਦਿਲੀ ਆਰਜ਼ੂ (ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਜਾਇਜ਼ ਇਛਾ ਹੈ) ਰਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੀਕ ਰੁਤ ਸਮੇਂ ਜਿਤਨਾ ਕਿਸੇ ਬੀਜਿਆ ਹੋ'ਦਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਓਹ ਵੱਢਦਾ ਹੈ—

“ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਕਰਮਾ ਸੰਵੜਾ ਖੇਤੁ ॥”

[ਬਾਰਹਮਾਹ ਮਾਂਤ੍ਰ ਮ: ਪ]

ਸ਼ਬਾ ਗੁਰਵਾਕ :- -

ਘਾਲ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਹੁ ਪਛਾਲਹਿ ਸੇਇ ॥ [ਵਾਰ ਸਾ: ਸਲੋਕ ਮ: ੫
ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

[ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਪ

ਜਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਉਹ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ
ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਤ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜੀਵਨ
ਬਿਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਸੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ
(ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੋਵੇ) ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸੱਚਾ
ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਤੇ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਚਮਤਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਾਪਾਂ
ਬਾਝੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਘਿਣਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ
ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਅਨੰਦ ਪੂਰਬਕ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਵਾਕ
ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ :—

“ਜਿਥੇ ਰਖਹਿ ਬੈਕੰਠ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ [ਮਾਝ ਮ: ੫

੧੨—ਅੰਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਿਨਯ
ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਖਿਆਲਾਤ ਯਾ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਯਾ
ਹਿਦਯ ਦੀ ਸੁਧੀ ਦੁਆਰਾ ਯਾ ਸਿਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲਾਤ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਵਲੋਂ ਯਾ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ੇ
ਗਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਅਵਸਥਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਲਾਂ ਤਕ
ਪ੍ਰੀਚਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲਾਤ

ਅਰ ਓਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ
ਸਕਦਾ, ਨਾਂ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਮੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਹੈ ॥

“ਦੈ ਵੇਸ ਨਾ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਵੇਸ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ।
ਜੇ ਕੋਈਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਵੇਸ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥”

[ਪਟੀ ਆਸਾ ਮ: ੧]

ਪਰੰਤੂ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ
ਸੁਭ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਸਭ ਲਈ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਪਿਆ
ਹੈ ॥

ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਅਗਰ ਕੋਈ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਓਹ ਕੇਵਲ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁਸ਼ ਦੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਮਰਥਾ
ਅਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਬਾਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਰ
ਦੈਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ
ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਨਾਨਕ
ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤਿਸਨਾ
ਭੁਖੜੀ ਹਉ ਰਸਾ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥

[ਸੁਹੀ ਮ: ੫]

ਇਹ ਹਰਇਕ ਮਨੁਸ਼ ਮਾਤ੍ਰ (ਮਾਈ ਭਾਈ) ਦੀ
ਪਹੁੰਚਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਸਭਿਵਾਦੀ, ਦਿਆਨਤ ਦਾਰ,
ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ, ਓਹ ਦਸਾਂ ਨਹੁਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ
ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਅਨਕੂਲ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਉਸ
ਵਿਚ ਯਥਾ ਲਾਭ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਅਤੇ ਲੇਖ ਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਤ ਹਨ, ਓਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਲਾਹੀ ਸਿਖੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਆਲਮਗੀਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਜੀ ਉੱਪਰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰਵਕਤ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਲੈਕਰਾਂ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਪਾਰ ਖਸ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਜਵਾਹਰਾਤ ਆਪਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ।

ਅਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਪਰ ਕੇਵਲ ਮਨੁਸ਼ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਖ ਭਵੇਂ ਕਹਾ ਸਫ਼ ਵੇਹਾਂ ਜਦ ਅਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਉਸ ਉਤਸਾਹ, ਬਲ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਉੱਪਰ ਫੇਲਾਈਏ, ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ॥

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

3. ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਦਾ ਵਡਾ ਕਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਅਰਥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਭਾਵ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਦੀਵਾਰਾਂ ਪਰ ਲਟਕਾਵਣ ਲਾਇਕ —)

4. ਓਹੋ ਕਿਤਾ ਕੇਵਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ੨੫੦੦੦ ਛਪਿਆ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ ੨੧ ਮਾਰਚ ੧੯੧੧ ਨੂ, ਜਿਸਦੇ ਪਿਛੇ Universal Love, peace, harmony and unity movement ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਭੀ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥

5. Sikhism. A Universal Religion, in English
1st edition, 1,000 copies, used up.

Do. 2nd edition, revised and much
enlarged will be soon out. 4 As.

6. Divine Charter for the Sikh University,
Lahore, in Gurmukhi. ਸਿਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ
ਸਾਜਣ ਦਾ ਅਕਾਲੀ ਹੁਕਮ ੨੩ ਜਨਵਰੀ ੧੯੧੩ ਦਾ ॥

7. An Important Announcement, dated 1st
January 1915, in English, containing, among other
things, an offer of bringing about an honourable and
abiding peace in Europe. 1 anna.

8. Revival of the Ancient Indian form of
Swyamvara, a leaflet in English. 6 pies.

9. A leaflet, in English, meant to draw the
attention of the discriminating public to the fraud,

newspapers... upon the public by giving a future date. Their papers, e.g., a paper is out at noon of 1st, bearing date the 2nd, and to the immoral morality and criminal usage of the present legal profession in deeming it as their duty to screen and protect even the most heinous criminals, only if they disclose facts, in confidence. 6 pies.

10. 'The Sikh,' ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ ਨਿਕਾਲਣ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੀਫਲਿਟ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਸਿਖੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਪਏ ਆਂਦੇ ਹਨ)||

11. Tat Khalsa, a tract in English with criticisms answered. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਟੈਕਟ ਤਤ ਖਾਲਸਾ ਸਮੇਤ ਏਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ =)

12. ਸਿੱਖੀ ਵਿਦਯਾ (Sikh Education) ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀਦੇਵੀ ਜੀਨੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ੧੯੧੭ ਵਿਚ ਪੜਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮਰਬੱਤ ਨੇ ਸਲਾਹਿਆ -) ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ ਏਹੋ ਲੇਖ -)

13. Liquor, meat, and other low trades and callings. Price one pice.

ਧਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੀ
ਚਰਣ ਧੂੜ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ-

ਰੂਪ ਸਿੰਘ

Original with:
Language Department Punjab
Digitized by:
Panjab Digital Library